

צו לפי סעיף 45 לפקודת רופאי השיניים (נוסח חדש) תשל"ט - 1979

ביום 16.12.08 הוגש נגד ד"ר תאופיק דראג'מה (להלן הנקבל) כתב קובלנה בו מיוחסת לו התנהגות שאינה הולמת רופא שיניים כאמור בסעיף 45 (1) לפקודת רופאי השיניים (נוסח חדש) תשל"ט - 1979, ועוד מיוחסת לו הפרה מתמידה של הוראות הפקודה כאמור בסעיף 45 (4) לפקודה. התשתית העובדתית עליה מתבססת הקובלנה היא הצגתו של הנקבל את עצמו כבעל תואר מומחה ברפואת שיניים מאוניברסיטת סמילווים שבבודפשט בעוד הוא אינו כזה. הצגה זו נעשתה מעל במות כתובות שונות למעלה מעשר פעמים.

קובלנה מתוקנת זו, שהוגשה ע"י המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, מחליפה קובלנה קודמת שהוגשה נגד הנקבל. הקובלנה הקודמת היתה רחבה יותר, ואולם נוכח החלפתה אין צורך שאתיחס אליה.

שר הבריאות מינה, כפי שהוא מצווה לעשות על פי הפקודה, ועדה שתשמע את תגובת הנקבל, תרכז את החומר כולו ותמליץ לו כיצד לנהוג בקובלנה. הועדה שמונתה הגישה לשר הבריאות ביום 17.12.08 דו"ח בו קבעה, על פי הודאת הנקבל, שהוא אכן אשם במיוחס לו בקובלנה. הענישה המשמעתית עליה המליצה הועדה היא מתן נזיפה.

להשלמת התמונה ראוי להוסיף שביום 19.6.05 ניתן צו בהליך משמעת קודם שנוהל נגד הנקבל לפיו הותלה רשיונו של הנקבל למשך חודשיים זאת בשל התנהגות שאינה הולמת רופא שיניים, ובשל הפרה מתמדת של הוראות הפקודה.

סעיפי האישום המשמעתיים שם וכאן הם זהים, ואולם העובדות שהביאו להתלית הרשיון בהליך הקודם היו רחבות יותר וקשות יותר.

חרף עברו זה של הנקבל, הסתפקה הועדה במתן נזיפה בלבד. היא לא נימקה אמנם את החלטתה, ואולם מעיון בפרוטוקול הדיונים, לא קשה להסיק מה היו נימוקיה. מסתבר שמאז הרשעתו המשמעתית הקודמת, עבר הנקבל מטאמורפוזת. מעשי הנקבל שהביאו להתלית רשיונו בהליך הקודם התאפיינו בהתרסה בוטה נגד הרשויות הרלבנטיות של משרד הבריאות. התרסה זו, שלוותה בהתנהגות בוטה של "דווקא" ושכללה אי שיתוף פעולה עם רשויות אלו לאורך זמן, פינתה מקומה להבנה שכרופא שיניים עליו לקיים את הוראות הדין ולציית להנחיות הניתנות כדין על ידי נושאי תפקידים במשרד הבריאות.

בא כוחו של הנקבל תאר בסיכומיו בפני הועדה כיצד ועד לאינו מידה מקפיד הנקבל, לאחר שחזר לעבודתו עם תום תקופת ההתליה, לבחון עם הרשויות הרלבנטיות במשרד הבריאות כל נושא שיש לו ספק בו, ובלבד שלא ישל שנית באי קיום הוראות הדין. העובדות המהוות בסיס לחליך הנוכחי ארעו (פרט לאחת) בטרם ההתליה.

על רקע זה הציעו לוועדה הקובל והנקבל כאחד, שלא להחמיר עם הנקבל ולהתרות בו לפי הצעת הנקבל, או לנוזף בו – לפי הצעת הקובל. הועדה העדיפה ובצדק להמליץ על נזיפה.

שר הבריאות האציל אלי את הסמכות הנוגעת לקביעת עונשי המשמעת, וכך הועבר דו"ח הועדה אלי

נראה הדבר שנוכח חזרתו בתשובה של הנקבל ובהתחשב בשאר הנסיבות שפורטו לעיל, ניתן היה שלא להחמיר עם הנקבל ולהסתפק באזהרה.

אני מאמץ את המלצת הועדה ונוזף בנקבל.

הנזיפה תירשם בתיקו.

24.1.09

ניתן היום

נשיא (בדימוס) של ביהמ"ש המחוזי בירושלים